

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-67/90.

Spanien har endvidere anført, at landet under omstændigheder, der åbenbart er udtryk for forskelsbehandling, er blevet udelukket i forbindelse med udvidelsen af fangstmulighederne for Fællesskabets fiskeriflåde i henhold til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Sverige (*), idet adgangen til det spanske marked indgik som det afgørende element i afvejningen ved Sveriges beslutning om at forhøje Fællesskabets fangstkvoter.

(*) EFT nr. L 328 af 22. 11. 1986, s. 90.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. december 1989 af Bundessozialgericht i sagen Alfonso Caparros Garcia mod Bundesanstalt für Arbeit

(Sag C-74/90)

(90/C 109/16)

Ved kendelse afsagt den 5. december 1989, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. marts 1990, har Bundessozialgericht, Kassel, i sagen Alfonso Caparros Garcia mod Bundesanstalt für Arbeit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal EØF-Traktatens artikel 7 og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (*) fortolkes således, at en arbejdstager, hvis ægtefælle bor i udlandet og ikke har egen arbejdsindkomst, ikke på lønskattekortet kan indplaceres i en mindre gunstig skatteklasse end en arbejdstager, hvis hustru bor i indlandet?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal da artikel 68, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (2) fortolkes således, at bestemmelsen også omfatter de tilfælde, hvor arbejdsløshedsydelsestørrelse ikke umiddelbart afhænger af antallet af familiemedlemmer, men derimod af, at der på lønskattekortet er anført skatteklasse III, som igen forudsætter, at arbejdstageren er gift, og at ægtefællen ikke har egen arbejdsindkomst og bor i indlandet?

(*) EFT-specialudgave 1968 II, s. 467.

(2) Forordning, ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2081/83 (EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6).

3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, skal da EØF-Traktatens artikler 48 og 51 fortolkes således, at der efter national ret i tilfælde som det ovenfor nævnte tilkommer en arbejdsløs, som bor og har arbejdet i en medlemsstat, arbejdsløshedsydelse af samme størrelse, som han ville oppebære, såfremt hans hustru også havde bopæl i den pågældende medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. marts 1990 af Supreme Court (Dublin) i sagen William Dowling mod den irske stat, Attorney General og Landbrugsministeren

(Sag C-85/90)

(90/C 109/17)

Ved kendelse, afsagt den 2. marts 1990, indgået til Domstolens Justitskontor den 22. marts 1990, har Supreme Court (Dublin) i sagen William Dowling mod den irske stat, Attorney General og Landbrugsministeren forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Er en landmand berettiget til en foreløbig særlig referencemængde i henhold til artikel 3c i forordning (EØF) nr. 857/84 (*), som ændret ved forordning (EØF) nr. 764/89 (2), såfremt:

- han ophørte med mælkeproduktionen mod ydelse af en omstillingspræmie i henhold til forordning (EØF) nr. 1078/77 i perioden fra 23. november 1978 til 22. november 1982
- han var uarbejdsdygtig i 1983 og derfor ikke kunne genoptage mælkeproduktionen i løbet af dette år under omstændigheder, som de nationale myndigheder efterfølgende erkendte ville have givet ham ret til at anvende enten 1981 eller 1982 som alternative referenceår i overensstemmelse med ordlyden af artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 857/84 og
- han ikke var i stand til at producere mælk i hverken 1981 eller 1982 med henblik på at sikre en referencemængde i forordning (EØF) nr. 857/84's forstand, fordi begge årene faldt inden for den ovenfor nævnte omstillingsperiode på fire år?»

(*) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984.

(2) EFT nr. L 84 af 29. 3. 1989.